FJÄLLBACKA 2015

Dette års skærgårdstur vil – blandt mange andre ting – blive husket for et helt fantastisk held med vejret.

Pia og jeg tog til Rörvik nogle dage før selve turen startede, og havde her fornøjelsen af årets standardsommervejr: Regn, blæst og kulde. Men selv under sådanne forhold indbyder skærgårdens generøse læmuligheder til smukke og særegne kajakoplevelser.

Tirsdag d. 30. juni kom sommeren så bragende, blev der under hele klubturen og smuttede først igen, da vi sejlede med færgen fra Gøteborg tilbage til Frederikshavn.

Hele turfølget var samlet til spisning, briefing og hygge på Rörviks Camping onsdag aften d. 1. juli.

Morgenpakning på Rörvik

Torsdag stod vi op til sol og meget lidt vind.
Dagens slutmål var Långeskær mod nord i den yderste skærgård.
Vi besluttede os for at dele os i 2 hold: Groupe Carsten (Carsten, Hans, Morten, Jørgen og Kaj) der skulle en tur omkring Väderöerna og groupe Lars, der sigtede efter Vedholmen som frokostplads og derefter Långeskær.

Så er vi på vej

Vi roede i samlet flok syd ud af Hamburgsund, syd om Kiddöen og op gennem det smalle og meget smukke løb mellem Kiddöen og L. Hamburgö. Håbet var at spotte den herboende ørn, som Pia og jeg havde set et par dage tidligere. Men selv om hele holdet var musestille (ret utroligt) og vi blot lod os drive gennem løbet, nægtede ørnen at lege med.

Vi fortsatte nu op mellem Hamburgö og L. Hamburgö. Ved nordspidsen af L. Hamburgö sagde vi farvel og på gensyn til groupe Carsten, der stak stik vestpå mod Väderöarna via St. Håskär.

De åbne fiskeboder på Hamnerö. Her er fri overnatning.

Värdshus på Storön.

Vi andre fortsatte mod NV og landede kort efter på Vedholmen, der ud over en dejlig lejrplads også byder på en forrygende udsigt.

Frokost og hvil og så videre mod Gluppö og det dejligt beskyttede Gluppöbassinet.
Da Pia og jeg var i bassinet nogle dage før – i lidt regn og blæst – havde vi området næsten for os selv og glædede os til at vise I andre den dejlig hvide strand midt i bassinet, men det norske og svenske sejlerfolk elsker åbenbart sol. Nu var bassinet fyldt med motor- og sejlbåde og badende børn og voksne. Fuldt ud forståeligt, for her er flot natur og lækkert vand.
Efter at have iagttaget dette leben sejlede vi mod NNV mod N Dyngön, som vi rundede øst og nord om.
Indsejlingen til lejrpladsen på Långeskär er lidt spændende, da det først er til allersidst man kan se, om pladsen er ledig. Det var den. Vi havde hele denne fantastiske lejrplads aldeles for os selv.
Omkring aftenspisetid ankom groupe Carsten direkte fra Väderöarna, og sent på aftenen ankom også et svensk ægtepar til pladsen.

Efter en dejlig lejraften, en spektakulær solnedgang og en ligeså spektakulær måneopgang – med 180 graders forskel stod både sol og måne præcis i horisonten på samme tid – var det sengetid.

Natten blev noget urolig. Stik mod alle vejrforudsigelser blæste det op. Ganske kraftigt. Da vi stod op var kystvinden ca. 15 m/s SV. SMHI forudsagde faldende vind til det halve ud på eftermiddagen.
Der var ikke andet at gøre end at vente. Långeskär er i den absolut yderste skærgård, og for at krydse ind mod læ i den indre skærgård skal vi passere et noget udsat åbent stykke vand på ca. 2 km.
Formiddagen blev nu brugt på sight-seeing på Långeskär. En storslået ø, berømt for sine mange jættegryder.

Over middag synes vi forholdene havde bedret sig så meget, at en lille opklarings bataljon blev sendt på vandet for at undersøge forholdene i det store åbne løb øst for N Dyngön.
Vel tilbage kunne de melde om brugbare forhold, så vi drog af med næste mål Lökholmen.
Det svenske ægtepar ville gerne følges med os mod land.
Vi aftalte tæt formationsroning. Jeg forrest og Morten og Jørgen bagest. Alle øvrige instruktører plus Carsten og Ulf (den svenske mand) i lige linje ned langs hele gruppen på læsiden. På den måde kunne vi holde feltet kort og samlet, og ingen kunne drifte væk med vinden uden straks at blive indfanget.
Jeg synes, det var ret flot, at formationen holdt sig hele vejen over det åbne stykke. Fornem roning af alle hver især.

Endelig fremme ved Lökholmen

Marianne er glad.

Der blev ikke brug for helikopteren!

Vel fremme ved Lökholmen en kort pause inden vi fortsatte mod nord og senere NV mod St Måkholmen.
St. Måkholmen er et stort skær med en fantastisk beliggenhed, udsigt og plads til en hel hær.
Vejret var nu så fint, at vi overvejede at fortsætte op mod Ulsholmen. Det forudsætter dog passage af den berygtede Tjurpannan. Et helt åbent og giftigt stykke farvand på ca. 3 km. Vi blev hurtigt enige om at vende tommelen nedad til den plan, - og godt det samme skulle det senere vise sig.
Nu blev St Måkholmen vores hjem. Ikke bare for én nat, men for hele to.
St Måkholmen har også utrolig mange kvaliteter. Det bliver en stooorr 5'er. Det er en perle.

St. Måkholmens kajaklandingsplads, mange labyrinter og fantastiske toiletudsigt!
Bemærk den røde kajak på skæret i øverste venstre hjørne.

Dagen var dog endnu for ung til, at vi ville stoppe roningen, så der blev opsat 2 ture: Én via Pinnö til Käften, Pinnö tilbage og retur og én lidt mere til havs omkring Loran, Morö, Bramskär og retur. Enkelte blev tilbage på øen og hyggede sig med det svenske ægtepar.
Stille hav.
Mærkeligt at forestille sig, at det hele havde været i oprør samme formiddag. Stor kontrast.

Næste morgen vågnede vi op til endnu et uventet vejrfænomen: Tæt, tæt dis over hele området.
Disen ville lette i løbet af formiddagen. Vinden var stort set nul.
Vi blev enige om at lade lejren stå og tage en dagstur i nærområdet.

Det blev for de flestes vedkommende en solskinstur omkring Otterön og ind i Dövik. Herefter forbi Tanumsstrand og ind til Grebbestad og frokost og is. Nogle tog turen helt ind til byen. Nu skulle der shoppes hos den lokale kajakpusher.

Rød hat, rød jakke, rød svømmevest, rød pagaj, rødt trim på kajak og naturligvis røde sko!!!

TOAST

Efter frokost gik turen mod nord mellem fastlandet og Krossholmen, nord om Bastholmen og ind til Käftens lille lejrplads. Efter besigtigelse af pladsen (super plads til nogle få telte) videre mellem N Gåsö og S Gåsö og ned øst om Pinnö. Kaffe på en lille strand og videre mellem St. Klövskär og Otterön tilbage til St. Måkholmen.
En anden lille gruppe bestående af Carsten og Morten valgte at bruge dagen på en tur til Ulsholmen og skærene nord for. Tjurpannan skulle krydses, og det var efter beretningen noget af en oplevelse med gamle havdønninger og deraf følgende kraftig reflekssø. Der blev ikke taget mange billeder under den passage. Både Ulsholmen og det nordligere Långeskär (endnu et med samme navn) var bestemt besøg værd, men da skulle det nok være med ankomst fra nord, - f.eks. Havstenssund.

Bemærk Hannes fine nye røde bluse, - som hun elegant skiftede til i rum sø.

Dejligt at komme tilbage til St. Måkholmen uden at skulle slå lejr igen. 2 overnatninger samme sted er ikke en dårlig ide!!
Resten af aftenen blev tilbragt med hyggelig fællesspisning.
Især HC strålede. Han var blevet indlemmet i familien Henriette, Hanne og Marianne. Det sikrede ham god og velsmagende forplejning. Lidt urolig blev han dog, da de 3 kvinder på et tidspunkt alle var væk, men som Morten bemærkede, var de nok bare nede for at lægge hans tøj pænt sammen i teltet.

Denne statue er placeret i vandet mellem Slängerumpan og N Dyngön.

St. Mortensskär!!

Næste morgen, den sidste på turen, vågnede vi alle tidligt. Solen skinnede fra en skyfri himmel, ikke en vind rørte sig, så temperaturen steg hurtigt til det ulidelige inde i teltene.
Men sikke en morgen. Så langt øjet rakte var havet fladt som en glasplade. Næsten uvirkeligt.
Vi aftalte en udenskærs rute tilbage til Rörvik.
Fra St. Måkholmen ud mod og vest om Hästeskärs klunk (det hedder skæret virkeligt), ned mellem Slängarumpan og N Dyngön, videre ned gennem Gluppöbassinet (igen fyldt med badende) og derfra over mod Vedholmen og dejlig frokost.
Fra Vedholmen mod øst via Galgeberget, ned gennem Hamburgsund til Rörviks Camping og et længe ventet varmt brusebad.

Sidste etape på turen var bilturen tilbage til Gøteborg.
Hvor bliver man dog søvnig af motorvejskørsel efter 4 dejlige dage på havet.

Tusinde tak for en fantastisk tur som jeg først og fremmest vil huske for humor, hygge, dejligt kammeratskab og så selvfølgelig smuk skærgård og godt vejr.

Juli 2015
Lars

PS. Langt de fleste billeder er fra Hans' dejlige album fra turen.